

OPARZYĆ SIĘ (2) *vb pf*

con 3 sg m by sie oparzył (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przypalić się ogniem, oblać ukropem itp. (2) : (Gdyby sie kto oparzył á bębele sie działy á pothym gdyby sie ty bębele íprzepukały/ íetrzy tę íkorę na proch á zmieszaj z białem kadzidłem á tym polypuy. FalZioł I 116a; Gdyby íye kto oparzył/ á wnet białku z mąką ięczmienną przyłożył/ nie ípryśczy íye mu SienLek 135v.

Formacje współrdzenne cf PARZYĆ.